

151

Матеріал редакції газети „Більські Вісті“,
матеріал т. Матяк Володимир Антонівич!

Я-давня шанувальниця і ^{предметни}вешивач газети
„С. В.“, прочитавши за 9 грудня 88р. Запрошення
до створення невеличкого меморіалу „33^й - золотий“
Є. Кульчицького, не могла змовчати. Аж ось
сьогодні мало хто залишився живим ¹³свідком
так тяжких років. Отак і мені, під вагою
моїх 75 років, в більшості згасли з пам'яті
факти, імена, назви, цифри... Тому обличчю-
юся свідченнями - просто спогади очевидців.

Було це в найкращу пору моєї молодості,
коли я вчилася в Барському хіміко-технічному
на Війниччині, який згодом перевели в м.
Червоноград Полтавської обл. Як комсомолка,
я брала активну участь у громадському житті
і готова була померти за Країну Рад. Тоді
нашому вихованню молоді тоді приділялася
багато уваги. У ось такі часи „Хліб-земля“